

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
VASTSTELLING VAN EEN ONTWERP VAN LIJST VAN VOOR BESCHERMING
VATBARE MONUMENTEN, STADS- EN DORPSGEZICHTEN**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE
ORDENING,**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het voormalig hoofdpostgebouw met inbegrip van de afgeknotte telefonietoren, gelegen te Leuven (Leuven), Ferdinand Smoldersplein 1;

bekend ten kadaster:

Leuven, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer 633K(DEEL).

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het uitzonderlijke karakter van volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

Historische waarde: in 1894 gebouwd als post-, telegrafie- en telefoonkantoor getuigt het hoofdpostkantoor van Leuven niet alleen van de toenmalige economische en maatschappelijke ontwikkelingen maar vormt tevens een representatief voorbeeld van overheidsarchi-

tectuur uit het laatste kwart van de 19de eeuw toen de neo-Vlaamse-renaïssancestijl werd gepropageerd als bevestiging van nationaal gevoel en culturele identiteit.

Met zijn karakteristieke, beeldbepalende hoeksituatie en zijn imponerende, demonstratieve architectuur in bak- en natuursteen vormt dit L-vormige volume met markante horlogetoren en (deels) bewaarde telefonietoren en met daarnaast een fragmentarisch bewaarde binnenindeling- en aankleding en een metalen spantstructuur, vanuit typologisch en documentair oogpunt eveneens een bijzonder relevant voorbeeld van een 19de -eeuws postgebouw in een belangrijke provinciestad, te meer daar het wordt beschouwd als eerste van een reeks die de drie diensten van de PTT in één kantoor verenigde.

Het specifieke bouwprogramma werd door interieurarchitect A. Van Houcke (1858-1908, die tijdens een succesvolle carrière bij de Belgische Posterijen diverse postkantoren ontwierp, met opmerkelijk gevoel voor monumentaliteit en representativiteit vertaald in een neo-Vlaamse renaissance vormgeving gekenmerkt door een hiërarchisch-asymmetrische ordonnantie met benadrukte torenvolumes, een expressief contrasterend en coloristisch materiaalgebruik en een opvallend plastische ornamentiek met sculpturen van de bekende Leuvense beeldhouwer Frantz Vermeylen (1857-1922).

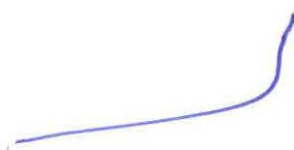
Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

28 JAN 2005

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN